

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916205600
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916205600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, Advokátska kancelária, so sídlom Malinovo, Ul. Sinečná č. 765/3, proti žalovanej S. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. č. XX, právne zastúpenej JUDr. Danou Ďalakovou, advokátkou, Advokátska kancelária, so sídlom Rimavská Sobota, Ul. Daxnerova 2, v konaní o zaplatenie 1.951,80 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/150/2016-88 zo dňa 09. 01. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.951,80 EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla protiprávnym konaním žalovanej.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 06. 02. 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/228/2006-171 uznaná vinnou zo spáchania trestného činu úverového podvodu, pričom žalobca (v trestnom konaní ako poškodený) bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06. 02. 2007 a zástupkyňa poškodeného bol doručený dňa 08. 03. 2007. Okresný súd zdôraznil, že keďže ide o právoplatné rozhodnutie o tom, že bol spáchaný trestný čin, súd je v zmysle ustanovenia § 193 CSP týmto rozhodnutím viazaný. Prioritne sa okresný súd zameril na tú skutočnosť, či nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko žalovaná v priebehu sporu vzniesla námietku premlčania celého žalobou uplatneného nároku vrátane príslušenstva. Aplikujúc ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka okresný súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca si náhradu škody uplatnil ako poškodený v trestnom konaní dňa 06. 09. 2006 (č. I. 73 trestného spisu). Trestné konanie prebehlo na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2T/228/2006, v ktorom bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania trestného činu úverového podvodu, a to rozsudkom zo dňa 06. 02. 2007 a žalobca ako poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Vyššie uvedený rozsudok v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť dňa 06. 02. 2007 a poškodenému bol doručený dňa 08. 03. 2007. Najneskôr v deň doručenia rozsudku teda žalobca ako poškodený v trestnom konaní bez pochyby získal vedomosť o osobe škodcu ako aj o rozsahu škody. Po doručení trestného rozsudku t. j. 08. 03. 2007 mal žalobca riadne pokračovať v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody. Dobu,

po ktorú bol žalobca nečinný, teda viac ako 9 rokov, rozhodne nemožno považovať za primeranú, a preto takéto konanie resp. nekonanie poškodeného nemožno považovať za riadne pokračovanie v konaní. Po skončení trestného konania, odkázaním poškodeného na občianskoprávne konanie pokračovalo plynutie premlčacej doby. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 27. 05. 2016, t. j. po uplynutí 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 09. 03. 2007 a uplynula dňa 09. 03. 2009 a žalovaná v konaní dôvodne vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody, nemohol okresný súd premlčané právo žalobcovi priznať. Zároveň súd podotkol, že subjektívna 2 - ročná premlčacia doba plynie vždy v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorá keďže išlo o škodu spôsobenú úmyselným trestným činom, bola 10 - ročná. Ak však právo nebolo uplatnené v priebehu plynutia subjektívnej premlčacej doby, je už irelevantné, či bolo uplatnené v objektívnej premlčacej dobe.

3. Keďže okresný súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku, nezaoberal sa už ďalšou obranou žalovanej.

4. Zároveň okresný súd uviedol, že sa s právnou argumentáciou žalobcu ohľadne premlčania a aplikáciou ustanovenia § 110 Občianskeho zákonníka nestotožňuje, nakoľko žalobcovi nebolo priznané právo právoplatným súdnym rozhodnutím, tento bol len odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a žalovaná právo žalobcu písomne neuznala čo do dôvodu a výšky.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý prioritne s poukazom i na iné rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, zotrúva na závere, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom, a nie o vzniku a existencii škody. Na záver poukázal i na rozhodnutia iných okresných súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorých aj keby záväzkový vzťah posudzoval súd ako spotrebiteľský, nemôže mu poskytnúť ochranu spotrebiteľa, nakoľko by došlo k zneužitiu práva v prospech žalovaného a k neprimeranej ochrane žalovaného, keďže výkon práva nie je protiprávne správanie subjektov. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu, navrhuje ho ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že žalobca v odvolaní uvádza totožné argumenty, ktoré uviedol aj pred súdom prvej inštancie ako aj vo svojej žalobe, v dôsledku čoho žalovaná zotrúva na všetkom, čo už k veci v tomto konaní uviedla.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej v texte „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

9. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je stručné, jasné, dostatočné, preto sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) najmä v bodoch 17 až 19 a na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu uvádza nasledovné:

10. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútitel'nosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko ako predísť, resp. riešiť situáciu, kedy až po dlhšej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa, a tak sa vnáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov práva neistota resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo

vigilantibus iura scripta sunt (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym).

11. Keďže v konaní bolo ustálené, že ide o nárok žalobcu na náhradu škody, aplikácia ustanovení o premlčaní v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka je preto vylúčená a výklad tohto ustanovenia zo strany žalobcu v spojení s týmto ustanovením je nesprávny. Ustanovenie § 110 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje premlčaciu lehotu v prípade, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, ku ktorému rozhodnutiu o náhrade škody však zo strany súdu nedošlo. Za uvedené rozhodnutie nie je možné považovať ani rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 06. 02. 2007, ktorý rozhodol o vine a treste žalovanej v súvislosti so spáchaním trestného činu úverového podvodu. Uvedené ustanovenie sa na prejednávany prípad vôbec nevzťahuje.

12. Ani poukaz žalobcu v odvolaní na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, či Krajského súdu v Žiline žiadny spôsobom nemajú vecný vzťah k prejednanému prípadu, ak ani v jednom z týchto rozhodnutí nebola posudzovaná otázka premlčania nároku na náhradu škody.

13. Keďže odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, žiadnym spôsobom nespochybnilo vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny. Okresný súd rozhodol vecne správne aj pokiaľ ide o náhradu trov konania, keď aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP. Uvedenú skutočnosť odvolací súd poznamenáva napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, ktorá má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré uznesenie vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).